

ภราดาคนที่นั่งอยู่หัวแถวของพวกเรา

ปี 2548 มีคนสำคัญในแวดวงการศึกษากาตอกคนหนึ่งอายุครบ 72 และงานฉลองอายุครบ 6 รอบของท่านมีคชนชวนให้ผมเขียนถึงท่าน คนที่เรียนหนังสือมาด้วยกันกับท่านตั้งแต่ชั้น ม.1 ถึง ม.6 อย่างผมเพิ่งอายุ 70 ก่อนเขียนถึงนักรการศึกษาภาคเอกชนคนสำคัญ ผมจึงต้องทบทวนความหลังที่เป็นข้อมูลของผม

ว่าผมเกิด พ.ศ. 2478 เรียนชั้นก่อนประถม 1 ปีที่ ร.ร.สตรีบางขุนพรหม เมื่ออายุ 3 ขวบ พออายุ 4-7 ขวบเรียนประถมที่เทเวศร์ศึกษา อายุ 8-14 ขวบ เรียนชั้นมัธยมที่โรงเรียนเซ็นต์คาเบรียล คนที่มาเข้าเรียนตอน 10 ขวบ อยู่ ม.1 คือคนที่ต้องหนีสงครามไม่ได้เรียนเสีย 2 ปี มีเป็นจำนวนมาก พวกที่เรียนจบชั้น ม.6 โรงเรียนเซ็นต์คาเบรียลด้วยกันจึงต้องแก่กว่าผม 2 ปี เกือบทุกคน

เรียนหนังสือ โรงเรียนเซ็นต์คาเบรียลเวลาเข้าแถวก่อนเข้าห้องต้องยืนเป็นคู่ ตอนที่เรียนผมอยู่คู่ที่สองคือตัวเล็กเกือบที่สุด ปีการศึกษา 2492 ที่เราเรียน ม.6 ด้วยกันนั้น มีห้อง A กับห้อง B สองห้องรวมกัน 120 คน ก่อนเที่ยง 20 นาทีคนเป็นคารอลิกต้องไปเรียนคำสอน ใครเป็นศาสนาอื่นถ้าไปเรียนได้คะแนนเพิ่มอีก 20 ผมเป็นพวกที่ไปเรียนกับเขาด้วยเพราะอยากได้ทั้ง 2 อย่าง คืออยากเรียนรู้กับอยากได้คะแนนเพิ่ม นักเรียนคนที่เป็นคารอลิกที่ซื้อประทีปก็เรียนอยู่ด้วยกัน

สมัย พ.ศ. ช่วงที่เรียนอยู่ด้วยกันบรรดาภราดาทั้งหลายเป็นชาวต่างประเทศที่มาจากยุโรป มีหลงเป็นชาวเอเชียคนเดียวที่ตัดผมครุฑท ใส่วั้นดาหนาเปอะ เราตั้งชื่อให้ท่านว่าบราเดอร์สิงคโปร์ เพราะรู้ว่าท่านมาจากสิงคโปร์

แยกกันตอน ม.6 แล้วก็ต่างคนต่าง ไปคนละทิศละทาง

พวกหนึ่งไปเป็นนักเรียนเตรียมทหารแล้วไปเจริญก้าวหน้าเป็นนายทหารมีทุกเหล่าทัพ และสุดท้ายมีทั้งพลเอก พลเรือเอก พลอากาศเอก ที่ไปเป็นตำรวจมีแค่พลตำรวจโท ไปเป็นหมอก็เยอะ เป็นครูก็มี เป็นวิศวกรก็หลายคน อยู่ในรั้วในวังก็มีตำแหน่งสูง ทำมาค้าขาย เป็นนักกฎหมายก็มาก และที่เป็นนักรการเมืองก็อย่างผม แต่คนที่ไปถวายตัวบวชอยู่ในคริสต์ศาสนาเรียกกันว่าบราเดอร์ ในเบื้องต้นในรุ่นนี้มีคนเดียว

เป็นภราดาสอนหนังสือชื่อบราเดอร์ประทีป โกมลมาศ

เป็นท่านอธิการหรือเจษฎาจารย์มีฉายาว่า มาตินเคอตุร์

ท่านสังกัดคณะเซ็นต์คาเบรียลที่เป็นมิชชันนารีคณะที่มาก่อตั้ง โรงเรียนอัสสัมชัญในประเทศไทย ก่อนตั้งโรงเรียนเซ็นต์คาเบรียลในภายหลังที่พวกเราเรียนกันมา

ท่านเป็นอธิการ...

ท่านเป็นอธิการหลายหนหลายแห่ง แล้วท่านก็มาจับงานพัฒนาโรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย์ หรือ ACC ที่เป็นโรงเรียนผลิตคนทำงานกับบริษัทต่างประเทศที่โด่งดังในประเทศไทยยุคหนึ่ง โดยท่านเอาหลักการของ ACC ไปพัฒนาเป็นวิทยาลัยที่สอนระดับปริญญาตรีที่ตั้งชื่อย่อ 4 ตัวว่า ABAC เรียกกันติดปากทั้งเมืองว่า เอแบค

ท่านมาก่อร่างสร้างสถาบันการศึกษาระดับนานาชาติขึ้นที่หัวหมาก ใหญ่โตมีชื่อเสียง ติดอันดับบ้านเมืองจนต้องขอรับสถานะเป็นมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในช่วงตั้งแต่ก่อตั้ง ABAC ขึ้นมา เพื่อนเซนต์คาเบรียลรุ่น 92 จำนวนที่มีอยู่เดิม 120 คน ก็กินข้าวด้วยกันทุก 3 เดือน ตั้งแต่กินกลางคืน จนต้องเปลี่ยนมากินกลางวัน เพราะวัยและสังขารจนถึงเวลาที่ท่านอธิการเกียรติคุณของเราอายุ 72 นี้ พวกเราเหลือกันอยู่เพียง 40 กว่าคน

ได้พบปะพูดคุยกันครั้งละ 3 – 4 ชั่วโมงทุก 3 เดือนนานเท่าๆ กับอายุของ ABAC เหลือกันอยู่เพียงเท่านี้ แต่ความสัมพันธ์ของกลุ่มคนที่อายุ 70 ขึ้นทุกคนไม่มีเสื่อมคลาย และไม่เคยมีใครล้ม 6 ปีที่เรียนมาด้วยกันที่เซนต์คาเบรียลเมื่อเกือบ 60 ปีก่อน

วันนี้เพื่อนร่วมชั้นเรียนที่กลายมาเป็นผู้มีคุณูปการของการศึกษาภาคเอกชนคนหนึ่ง ที่เป็นผู้ผลักดันและดำเนินการให้ประเทศไทยเราได้มีมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีชื่อเสียงที่เป็นที่รู้จักกัน ทั้งในภูมิภาคและในระดับโลกจะมีอายุครบ 72 ปี

ขอยืนยันว่าสิ่งที่ท่านอธิการเกียรติคุณ ดร.ประทีป โกมลมาสได้สถาปนาขึ้นไว้ ในบ้านเมืองนี้เป็นเสมือนอนุสาวรีย์ของผลงานที่ยังมีความเจริญงอกงามยิ่งๆ ขึ้นไปในวงการศึกษากว่านี้ถือได้ว่าเป็นสถาบันการศึกษาระหว่างชาติหรือนานาชาติ

เพราะงานด้านการศึกษาที่ท่านอธิการบดีเกียรติคุณท่านนี้ได้สั่งสมขึ้นไว้ พวกเราจึงแน่ใจโดยไม่ต้องมีการประกาศหรือบอกกล่าวอะไรกับใครที่ไหน ว่าในการนั่งล้อมวงสนทนากัน ทุกครั้งทุกหนของพวกคนแก่อย่างพวกเรานั้น

GRATIA PRATEEP GOUMMASAT ของพวกเรานั้น ท่านเป็นประธานของเพื่อนพ้องของเรา อยู่ทุกครั้งทั้งที่ชุมนุม และในหัวใจของพวกเราทุกคนที่เรียนหนังสือด้วยกันมา

สมัคร สุนทรเวช

ช.ค. 3657